

& in peccatis robouerat, & sic cum mundi victoria celorum intrauerunt aeterna Regna. Amen.

3. Pulcherinus, qui Confessores Sanctos sua sapientia illuminauit, ac virtute omni decorauit, & sic cuncta temporalia pro nihilo duxerunt, & Regna coelestia dignè promiserunt. Amen.

4. Pulcherinus, qui Virgines castissimas de mundo elegit, suaque aeternæ gloriae participes offerit, cum quo etiam virtuibus sexus Sancti, in celis regnant infiniti. Amen.

5. Pulcherinus, qui in extremo Iudicio cuncta districtic iudicabit, vbi omnes ab Adam natos congregans malos à bonis separabit, electos salvabit: reproboque in

aeternum damnabit. Amen.

6. Pulcherinus, qui est Verbum Patris, Filius Virginis, Agnus Dei, salus mundi, hostia sacra, caro vivua. Amen.

7. Pulcherinus, qui est laus Angelorum, gloria Sanctorum, visio pacis, flos, & fructus Virginum Mauris. Amen.

8. Pulcherinus, qui est splendor Patris, Principis pacis, Panis vivus, Potus beatus, Vafque diuinitas. Amen.

9. Pulcherinus, qui est lumen celii, pretium mundi, gaudium nostrum, Panis Angelorum, Iubilus cordis, spes salutis, Rex, & Sponsus virginitatis. Amen.

10. Pulcherinus, qui est prenium nostrum, & gaudium aeternum, fons amoris, dulcedo pacis, requies vera, vita perennis. Amen.

Finis Sermonum B. Alani.

PARS QUINTA

COPPENSTENIJ

B. ALANI DE RVPE
REDIVIVI

D E

EXEMPLIS

CAPVT. L

Drianus generē nobilis: corpore iuxta scientia, & eloquētia excelsus: in Ar-

chidiacōnū Cæsarugstante cluitatis in Hispaniā mirifice est sublimatus. In quo dignitatis gradu mirum in modum Ecclesiasticos capit reformare defectus, & verbum Dei; ubi que discurreat seminarē. Quod videns diabolus, eidem tentationes carnis erga quandam Comitis filian, Ioannam, vehementissimas innisit. Sic res agebatur, ut illa semper

Heu! hunc cum prefata, quasi in dies per Semiannum vitam agebat impudican, & bruta. Moxque ab eo devotio discessit, copique vehementius risibus, locis, rumoribus, ac spectaculis delectari, officiumque suum negligere, parum praedicare, ac remisse non rigide, contra vitia, ceu prius, sed omnino repide.

Cervice elata, & oculis sublimis, mi-

Qq

mibus incedere, vestimentis se nimium præstiosi induere; mirabantur, & dolebant cuncti, qui eum agnoscabant, de tanta mutatione.

II. Post hæc profana gaudia, mox advenit eorum cognita tristitia. Cum enim affabibus mulierum, & cantilenis & choreis in sonitu tympani, & cytharae gauderet, iam alius tumefecit Ioanna. Quo viso Pater, minis & flagelis à filia casum expulit. Quæ præsumt aculeas grauiissime Archidiacorum, tantoque odio Ioanna in Adrianum est Debachata, ut cum omni malignitate, & astutia in plurimis illum accularet, nouos modos singulis sue ab eo descriptionis, ut etiam magicae fascinatam arte affinaretur.

Mox armati milites ad Adrianum comprehendendunt, & mittuntur. Comprehensus est summo cum dedecore, & confusione ligatur coram omnium populo Civitatis Cæsaragustanae ad Episcopum deducitur. A quo proinus excommunicatus incarcatur. Sed die post quarto per ementitos habitum Clericos, ipsius affines, inde ejicitur, & ei & quæ in grauiora incidit pericula. Nam fugiens, à praetato Comite cognitus, & iterum comprehensus ad Regios carceres perturbatur, tanquam qui Re-

gis Neptum violasset, & Nobilem parentem regni infamasset. Quinimo, tanquam Reipubli perdellis in lacum vincitus ad serpentes, heu miser ille dejicitur. Ibi viciurus in vltima misera frigoris, famis, sitis, ac vestimentorum tegumentis priuatus, sicut annis tribus continuus.

III. Ad hæc in isto carceris lacu sex mala quædam incurrit. Primum fuit maledictio, & excommunicationis ab Episcopo intorta. Secundum, perditionis omnia scientia, præ tristitia. Tertium amicitia omnis, & gratia apud Principes, & Dominos. Quartum amissio eloquentiae in predicationibus, & vocis in conversationibus. Non enim valebat loqui aliter quam leprosus. Quintum, perditio omnis Domini Ecclesiastici, & temporalis. Sextum amissio libertatis in tentacione. Quibus sex malis intollerabiliter, & immensura affligebatur.

IV. Cum autem in terra Sanctissimi, Dominicus ijs in partibus prædicaret, scandalum audiuit maximum per Adrianum patratum. Cognoscensque spiritu Propheticō, eum adhuc in iuis degere, licentia à Dominis accepta, ad eum intrat salutatoque, & ad patientiam, & penitentiam

mo-

monito, crepit de Domino Iesu Christo; ac de Sanctis multis plurima prædicare.

Sed quanto ampliora de illis dicebantur, tanto impatiente nitor reddebat. Quod cernens Beatus Dominicus, ad fontem misericordia eum deducens, caput de fructibus Psalterii Matris predicare, promittens illi: quid si vellet Psalterium tale dicere in dies singulos, & recipere Confraternitatem, que est per communicationem singulare omnium meritorum: quod haud dubie ab omni adverbitate libera erat. Creditis ille, & Dominico facta in sequentis litteræ Papales confirmationes in ipsius in Episcopum asserabant. In fine sexti mensis Virgo Maria apparet, ei ferens virgin ancrem in manu, qua caput eius leviter percutiens ait: *Exibe eos*, moxque ab eo daco ignitus exiit. Sicutque ab omnibus phantasis tentationum factus est liber. Deinde Domina Maria cum ad renes rufus eadem virga tetigit dicendo: *Exi ab istam* timique serpens per eum virilia exiens, eum a tentationibus carnis reddidit liberum. Nam in carcerebus annorum trium spatio semper vexabatur mortali pœccato: quatenus maxime gravabatur.

Et per Dominus factus es Do-

minus: & par tecum factus est liber a tentationibus inimicorum. Sic itaque postmodum diu viuenus, totam Ecclesiam ihsu's patriæ reformatum, & Plautrium cum prestante Cofraternitate Beatae Mariæ, que disseminans, Beatam Mariam quam plurimum honoriari fecit. Denique ipsa ei apparente ante mortem suam, deuotissime disposuit se ad mortem. Et tandem dies suos compleuit in bono, & annos suos in malta gloria.

CAPVT II.

De quædam Rectori Scholasticum mirabiliter à carcere liberato, & in vita sancta

Erat quidam Rector Scho-
larium, vita perverse
qui per filios, ciuium schola-
res suos omnes ferè pulchras
Matres, scholarium fluorum
corrumpebat, per filios polcē
ctives Matruin, & sic magi-
cisi suis artibus, inclinabat ad
se quas volebat. Interea, cuni
magii viri coniux prudenter
adverteret sollicitum, filium
suum pro criibis suis: inqui-
poterat illo, qua de causa hoc
posceret. Negat ille dicere,
sed tandem verberibus à filio
extortus, ut veritatem confite-
retur. Dat illa crines de cri-
bro, quibus receptis à Magis-

Q. q. 2

fro, cœpit is incantatione citi-
bus quasi à dæmonibus agi-
tari, & tumultum domi mira-
bilem excitare. Advertit vero,
retent viro suo capitulum Rector
pro scelere & carecere damnatur
perpetuus in pane, & aqua.
Erat autem in illa catastrophæ alter
captivus, quondam etiam, ve-
patur ex ipsius narratione
nefandus, & enutritus ibidem.
Qui dum audiret sibi solum
advenisse, consolabatur eum
ad patientiam, & ad patientiam pru-
denter exhortabatur. Quæsiui
ergo Rector, quomodo pa-
tientiam obtinere posset: Ille
verò refert se, & hanc, & alia
bona obtinuisse, per oratio-
nem que dicitur Dominæ
nostræ Psalterium. Et ad hanc
hortatur suum concipiendum;
obedit ille dicens: si, ut eam
predicas, tam willis est, quoniam
nondum liber binc es. Ille ait:
Euissem, iam plures: utique re-
quiesces, ante virginem amas, si
exire vellens; sed mali, & nec-
dum volo parvendum enim pri-
mum es mihi. Et item, Timor
seni: ns inimicantes meas ma-
tas: in pristina me relaxarum.
sed & panis, & aqua, quibus
sufficior, & gratissima sum mihi
super omnia cibaria, per hanc S.
Mariam, cui seruo. & ago pa-
niteniam. His talibus auditus,
inclinatus ad Psalterium. Ma-
gister scolarium, & alter ora-
bat pro socio. Ille verò Rec-
tor orans, toto anno murmu-
rabat, & impatiens fuit. In se-
cundo, autem murmurabat
magis. In tertio vero amplius.
Tandem fatigatus in carcere,
ad Benedictam Mariam sic
dicebat: Si me, Domine, liberare
digneris seruum tuum, satam vi-
tam meam tuis voluntatis tra-
do, & denovo. Mox afflitus illi
misericordie Mater: & an-
quod dixit, minime adhuc pi-
geat, sciscitur. Permanebat
ille confitans in uoto. Ex illa
liberatum ad longè distante
locum populosum transposuit
liberum: quo suum illud ob-
sequium, ut sponsonit, per-
ficeret. Rexit itaque ibi schol-
as, & scholares docuit orare
Psalterium Maria. Et sic scol-
arium fecerunt tria millia infra
breve tempus idem frequen-
tare cooperunt. Mane enim an-
te, quam scholas intrabant
Magistro orante, & ipi Psal-
terium orabant. Sicque ad pa-
rentes traxit haec devotione. Et
dum à schola recedebant, ite-
rum deuotissimè le commendau-
t Virginini Maria eius Psal-
terium replicando. Energe-
bant ergo duo calus eodem
in loco. Primus ignis con-
sumpsit omnes ferè domos,
præter huius Magistri: & cate-
rotumque quorum filij psal-
lebant Mariæ Psalterium: &
inter medios ignes schola ipsa
posita, permanuit illæla, ad
Psal-

Psalterij virtutem declarandā.
Secundus casus fuit ex discordia.
Cum enim prædictus lo-
cus ab armatis captus fuisset,
& in prædam datus hostibus
per Virginem Mariam serva-
bantur huius Redictis dominus,
& cæterorum dicentium Psal-
terium. Nemoque illos pre-
dabatur: nec fores, neque fe-
nestræ invente potuerunt
prædones, sine villum adicū,
sed & quād nihil, aut parum
ibi effecit, vacui recesserunt.
Tandem per B. Virginem se-
pè dictus Magister, vt alii simi-
liter fructificaret, traspo-
nebatur longè ab eo loco, &
similiter inter numerosos
scholares ibidem Virginis Ma-
riae cultum yehemerent exal-
tabat. Itaque schola in ma-
ioris Ecclesie gremio, vbi de
moro suo faciens scholares
suos psallere Virginis Mariae
Psalterium, convocabat popu-
larem frequentiam, maxime
iuuenum parentes, vt sic per
parvulos dilataret hoc Virgi-
nis placitum obsequium. Ali-
quando illis plentibus, su-
per quoddam alearu apparuit
pulcherrima Domina, pul-
cherissimæque viri confidentes
super sedem Angelicæ operis,
expectantes finem Psalterij.
Quo finito descendit Domina
nostra Mater Maria, & gen-
nua levans, poposuit ab eo
qui suis erat filius, & Salva-

C A P . V . T . III .

De quadam Bellatore Britone.

fortissimo.

deinde invenerit coronam auream.

Q. Vibis temporibus B.

Dominicus cum in ter-

rra Albigentum Christi-

ianis prædicabat, bella itidē

exercebantur contra infideles.

In castris fideliū plurimi

militabant Britones, inter quos

miles bellicosus, & fortis, sed

vita nefandus. Hos ergo Br-i-

tones mouebat S. Dominicus,

vt inter tot pericula commen-

darent se Virginis gloriose,

psallendo tuis Psalteriis. Cæ-

pit ergo miles ille cum alijs di-

dicente Psalterium Virginis,

por-

portans Patriloquium, intentione tamen magis evadendi periculum, quam alia sanctora; ut patebat ex vita eius. Et verò in periculis bellorum evalit plurimis. Contigit aliquando, ut iter agens nemus intrare, in latrones multos, qui exclamantes conseruant eum ad defensionem. Ille concitè extraxit gladium, cui appendebat eius patriloquium; quiaj id ex morte equitando dicebat. Eximius igitur gladium (simil appendit, & illud) cospicere pectentem latrones. At illi fugere, & claudere, nec audere duci dare. Quod rovatus multum, illis fugientibus, gladium reposuit in vaginam. Et cum primum adverterit hærente, & Patriloquiū. Accipiens igitur quod reverenter ad brachium suum suspendit. Latrones iterum congregati veniunt ad exitum nemoris, eodemque instante illis veniente insurgunt iterato in eum. Qui evaginatus gladio, multis, & fere omnes vulnerauit. Contingit, ut unus atrociter vulneratus pergeret ad oppidum pro medicina vulnerum, quo idem miles ibat, & agnoscens militem, cum reverentia locutus est ei, dicente: *Parce mihi, si aliiquid magni de te dicam: Tu es illa virtus, qui hodie effugisti;* & sic vulnerasti nos sed vidimus ipsi,

alioquin

quando primum fugasti nos gladium tuum quasi totum ignitum, & territi nimis non audieamus stare, nec appropinquare; & sic attoniti tam insulsa fulgere, fuggimus clamantes. Et quando iterato aggressus es nos, vidimus te habere scutum super brachium, in quo depictus erat Crucifixus, & b. p. r. & S. multi, propter quod non poteramus te laedere sed bene servimus ita ut tuos. Et ecce adhuc ipsum scutum video ad brachium tuum. Miratus ille ad utrumque validè, negans quod illi afferebat tam de gladio, quam de scuto. Tandem Brito ille miles erexit, ut sciret, quae haec essent, cum ipse afficeret, quia adhuc videaret. Vidi tandem, & ipsomet scutum tale quale is dixerat, & miratus est, cum tamen suum esset patriloquium. Et intellectus hoc propter virtutem P. Salterij Mariae Virginis fieri miraculum. Contigit quoque, ut idem miles in taberna extensus, observaret ferè à triginta hereticis armatis: cui dictum est, iam mortem illi immi nere propter illos. Negauit ille: sed adhuc se victum attarcebat. Et posuit suum patriloquium super caput suū & exiuit imperterritus ad eos, confidens de B.V. Et occurrit illi, omnes territi fugerunt, & corruerunt plurimi ex illis. Propter quod admirabatur, &

alloquitur eos, quare intacti sic fingeant, & corrueant solo timore? Et arroden tes tres de melioribus ex illis, videntes predicta, ruerunt ad pedes eius, laudantes eius fidem & portulantes eundem pro eis orare. Quod ille reculabat, nihil boni de se sulpicans, sed dixit secessatum à verberibus. Tunc narraverunt illi quod vidissent, & cauferunt huiusmodi formidinis, & fuga dicentes: *Vidimus te armis igneis armatum, & Christum vulneratum te protegentem;* ex cuius vulneribus spicula procedebat, quea videbantur. Sed magis, quia videbant ante exercitum Christianorum Christum vulneratum ex cuius vulneribus spicula ignea procedebant, eos vulnerantia. Sed & multitudinem videbant virorum, armis igneis armatorum, qui eos protegebant, & coeteros terrifici polterebant, propter quod fugerunt, & corruentes interfici sunt. Nullus autem de dicti Capitaneci exercitu cecidit. Quoniam videns ille Capitanus hereticorum, conuersus est ad fidem. Hac Victoria mirabiliter obtenta, B. Dominicuscepit eum monere ad penitentiam, ut confiteretur, cognoscens tanta mirabilia circa le fasta: Vultum auerit ille dicens: Non dum se satiatum de munitiis, sed adhuc supererit sibi tempus punitendi, prius velle amplus bellare postea punire. Instabat tamen S. Dominicus, ut falem confiteretur. Et annuit ille, capi tique B. Dominico confiteri,

audiebat vocem ad aures suas, dictantem sibi quæcumque prius fecisset, in quibus etiam locis, cum omnibus suis circumstantijs. Propter quod miratus conuertit se retro, ut videret libi hæc fuggereat, & insinuavit hæc etiam Dominico, sed ipse neminem videbat. Tamen dominicus orans, vidit B.V. Mariam eidem peccata sua dictantem, & sic eum confiteri monentem. Finita vero confessione conuertit sibi dominicus ad beatam virginem, quæ sui de penitentiis ipsi iniungenda. Et illa dixit, ut ei bona penitentia iniungeretur. Per annum ergo cilicium portauit, circulo ferreos praecinctus, & armatus permanens sine exutione. Tandem factus est conuercus in ordine predicatorum, & beatissimum individualiter sequebatur dominicum usque ad mortem s. dominici, etiam alijs recentibus. Et dominico interrogante, an ne ipse etiam vellat recedere? Dixit, non: sed in omni loco sequi velle eum, quoctunque esset. sanctissimo vero dominico defuncto, in bona vita perseverans, sine sancto consummatus est etiam, & ipse.

CAPUT IV.
**De quadam Episcopo heretico, per
falsarium Marie con-**
verso.

Contigit tempora s. dominici ipso predicante in albigio, cum non proficeret prædicando, conquerebatur de hoc b. virginis, quod ea dirigente illuc venerat, nec tam proficiebat. Oranti apparuit b. virgo maria intuimans ei cauam. Non est mirum, quod non proficeret prædicando, quoniam aras in terra non madefacta, nec compluta: scire enim debet, ait: Quod quando reformaturus erat dens mundanus, misericordiam gratia sua salutacionem fecit angelicas. Nam per eam reformauit, quod prius formauerat, scilicet sanctum dominicum, propterea ipsum prædicantem videt super aquas illas pontem edificare, in que ponte erant centum & quinquaginta turres, & quotquot fugientes ad pontem salvabantur, ipso dominico accipiente eos, & dirigente altrius secus. Alij vero submergebantur. Accessit autem & ipse, ut salvaretur, versus pontem ad b. dominicum petens humiliter recipi. A quo contextus, tandem tamen receptor, & ultra, pergens, perficit in fine pontis ad quandam hortum plenum

quæ sibi videbantur, quasi puerilia, & muliebria, scilicet Ave maria, icum magis ipse supereret audiens alta, & insolita, contemptifit hanc prædicacionem, simul, & predicatorem, ut qui prediceret secundum suam opinionem, non nisi orationes veterum. Quare commovebat, alios contra eum, ita ut etiam verbaretur b. dominicus per eundem episcopum satius atrociter, sed diuinus sanatus est. Brevi post, dum idem episcopus erat, rapitur per visum, & obdormiens videbatur sibi e terra inundatione videre, abyssalem aquam infurgere, omnia obruentem, & ad se appropinquantem. Circumspicuimus igitur locum ad futurandum, vidit quandam scilicet sanctum dominicum, propterea ipsum prædicantem videt super aquas illas pontem edificare, in que ponte erant centum & quinquaginta turres, & quotquot fugientes ad pontem salvabantur, ipso dominico accipiente eos, & dirigente altrius secus. Alij vero

submergebantur. Accessit autem & ipse, ut salvaretur, versus pontem ad b. dominicum petens humiliter recipi. A quo contextus, tandem tamen receptor, & ultra, pergens, perficit in fine pontis ad quandam hortum plenum floribus, & omni amoenitate conspicuum. In quo vidit dominam quandam sedentem in folio regali, cum parvulo, quæ erat beata virgo maria, ad quam cum ceteris ingrediens, ceteris dubantur ferta de floribus. Illi enim salutabant virginem salutis, regnantes eidem de salvatione per pontem, & pontificem scilicet sanctum dominicum, quod episcopus, videntis similiiter egit. Cui domina regina dixit increpando, quid non esset dignus evadere, consolabantur tamen eundem alij dicentes: Ne timeret, si tantum vellet se emendare. Accepitque ab eadem regina signum, sive seruum sicut ceteri, & humiliter inclinabat. Quavisione disparente rediit ad se multum consolatus, & ceperit volvere, quod esset admotio ad credendum prædicacionem, quam contemperat tam famosi predicatoris. Incipit igitur dicere psalterium, quod audierat, & continuavit diu. Venerunt interior tribulationes guerrarum in suum populum, propter quod cogitavit se totum conferre ad prædicandum, & laudandum b. m. virginem. Quo ut prius obdormiente habuit visionem huiusmodi: Invenit se inter montes in loco lutoso cum

pluribus valde infixum, & cum conarentur exire quibundam existentibus, vlique ad genua, alij exire poterant. Et cum non potueret, nec ipse, nec alij exire intuens sursum, vidit quandam Reginam in monte cum viro uno feliciter Sancto Dominico propicienter, & luto infixis catenam de centum, & quinquaginta annulis aureis, & quindecim aureis, lapidibus mittente; per quam multos extrahebat, & extractos in monte salvabant, lavabant, & cibabant. Petigit igitur & ipse adiutorium: qui etiam liberaliter cum ceteris extractus est, & lotus. Quo facto dixit eidem Regina illa: Ecce prius in diluvio aquatum te liberavi, & in luto hoc infixus remansisse, si te per meum adiutorium non liberarem. Erat, n. adhuc infixus in fide huius Psalterij, & sine perfecta emendatione sui. Et ait Regina: Esto ergo firmus, & perseverans in servitio meo: & disparuit haec visio, manique malto confortatus, & etiam pax redditia est. Igitur terminatis guerris, & tribulationibus, ex eo magis devotè, continuavit Paterium Mariæ Virginis. Ad fortioriem equidem confirmationem ex benigna dignatione Mariæ, contigit postea: vt Episcopo orante tertia quedam visio ei

demonstraretur. Videbaturque ei dum esset in Ecclesia quandam orans, se videre iuvenem quandam, Angelum scilicet facientem corrugiam, & acceptip ab eo Patriloquium suum, quod vertebatur in lapides pretiosos, ex quibus confecit plurima Patriloquia habentia lapides adeo claros, vt illustrarent suo lumine totam Ecclesiam. Qui corrugia perfeta, presentauit eandem B. Virginii. Nam ipsa accipiens, & laudans eidem dixit: Quia sibi valde grata esset, monebatque, vt plures similes mittret, corrugias plenas, simileisque, & ab alijs sibi fieri procuraret, quo sic sua amicitia dignior esse posse. Ex qua visione subtrahita, confirmatus manifest, & consolatus, haeresi omni derelicta penitus, & malis rumoribus postpositus, Beata Virg. deuotisserviens: eandem pra omnibus exaltabat. Aqua, & ipse bonum finem potius est, & in gloria sempiterna feliciter exaltatus.

CAPVT V.

De Iacobo quidam usurario;

Erat in Italia quidam usarius maximè famulos, & nominatus habens villas, ciuitates, & castra. Quid multa? Comitibus fuit potentior.

Si

Similiter in plurimis Villis, & Terris, paucos habuit. Qui quodam tempore audiuit praedicari Paterium B. Virginis & S. Dominico, & proponens ipsum legere acquirebat: sibi ad legendum Patriloquium priorissimum, quod non solum deuotionis causa, sed forsan magis causa ostentationis portauit, & triennio continuauit. Contigit, vt tactus aliquando deuotione quendam capellam intraret, ubi modo inconsuetu auditiv vocem Imaginis Mariae terrificam, sibi dicentem: Iacobus, adobe, rede rationem mibi, & filio meo, sicut exigis, distinetur a tuis subditis, etiam de minimis. Hor autem audiuit pluries. Vnde tandem adeo terribilis fuit, vt fugeret de Ecclesia. Ipso veniente domum, terror ille cordis sui non cessauit. Inquietibus autem uxore, & filiis, cur turbabatur. Cui rem narranti, dixerunt fantasiam esse. Et quid facerent si haec omnia redderentur interrogabant. Propter quod non habuit cor reddendi, sed ei suadebant, vt se, & omnia sua Beate Mariæ costimendaret. Contigit deinde post duos annos, ipso equstante cum multa comititia, quasi potens in diuitiis suis, ecce Lupi, & Viri inualerunt eum, alii non videntibus, sed solum vocem

R 2

dām in via; & valde sunt tem-
trīpili ad quos declinabat
exīst̄ tērribilis equi, & insi-
dientis. Et sic evanit ite-
rum. Non tamē adhuc ha-
bens cor reddendi, sed propter
infamiam sui, & suorum di-
soluti promissum implere. Cō-
fessus est, non tamē habens
cor restituendi per suā abla-
ta. Super quod ipso dolente
Confessor absolvit eum ad-
monitione ne ipsum salubri-
sum servitum Mariæ Vir-
ginis defereret. Post hæc mul-
ta bona faciebat, & in diversis
locis Monasteria construxit,
& elemosynas largiebatur
abundantissime. Apparuit post
hoc eidem B.V. Maria visibili-
liter, & interrogauit eum, an
ne vellet adhuc restituere non
sua. Ipso respondens, quia
non habebat cor ad hoc facien-
dum. B. Virgo dulciter inter-
rogavit, an reddere vellet si
ipso daret unde satisficeret.
Annuit ille, & ecce dabatur
illi per Imperatricem coeli-
tis Paradisi dona innumerata.
Mox ille conspergit domum
plenam diutij, quas attente
contemplans cupiditate tenta-
tus est, & adhuc per Virginem
sic induxit & retineret cum suis.
Affuit tamen Virgo Maria
communans ei, quod datam
substantiam, simileque & sua
austeret cum ipsius vita, nisi
acquiesceret, & votum admis-
seret. Propterque teritus
coepit vbiq̄e terrarū ad suos
banos scribere, & publicare
restitutioñem, & restituere
singulis. Quod & factum est.
Et ecce evanita sunt omnia
bona illa; remanserunt autē
solum ille cuncta priora,
de quibus faciebat multa bo-
na. Appropinquante vero eius
vite termino, intinuit eidē
Virgo Maria ut suæ domui
disponeret, quia ab hac luce
esse migraturus. Fuit enim
anno satis latu. Quia disposita
mōritur Ecclesiasticis munis-
tus Sacramentis. Adstabant
illi innumeri dæmones, mis-
erabilitate eius animam suscep-
tant discepentes. Clamante
ipso itaque miserabiliter, at
illis portis infernaliibus appro-
pinquantibus apparuit quadam
Regina pulcherrima cum
Michaële Archangelo arrestā-
eos, querensque, quare sic
seruum suum deportarent.
Allegant ipſicūm esse suum.
Proponentes peccata omnia.
Quibus Virgo Regina respo-
dit: Suscipe statim, & pen-
derent mala omnia contra bo-
na; aliquæ enim bona fecit.
Quod factum est. Sed mala
statim deorsum descendē-
runt, & bonis ascendentibus.
Tunc B. Virgo suis bo-
nis apposuit unum parvum
Patroloquium, & mox pars
bonorum descendit prepon-
de-

derando omnibus, ita altera-
pacte iacentibus malis. Di-
xitque gloriōsa Virgo Maria,
quod maioris esset meriti sui
Platerium, quam omnia sua
mala. Sic igitur datus est, &
redditus Virgini Mariz. Quod
videntes Dæmones numerosi
(& non audentes accedere:
sed B. Virginem blasphemantes,
& se invicem verberan-
tes) fugerunt. Atrocissime ta-
men custodem illius. Vlturnij
omnes impetrant clamoribus.
Et verberibus improphanteris,
quod cum eis tandi habu-
set tot vinculis ligatum, &
tamen evadere permisit.
Et similiter quare ei dice-
re. Platerium permisit.
Et confusi redierunt cum stre-
pitum mirabile in Infernum. Ip-
se vero liberatus a Dæmoni-
bus ascendit cum Virgine
Gloriosa ad superna, & sy-
dere Regna, quod & nobis
suis, concedat famulis Iesu
Christi cum Virgine. Maria
Amen.

C A P V T VI.
de quadam Pagano Eliodato, per
gloriōsa Virginis Maris fal-
terium mirabiliter
converso.

Erat quidam Paganus no-
mine Eliodatus, qui pri-
mo sex mala Eæ incurrit, &
postea sex bona Marie habuit.
Euit quoddam bellum contra
Paganos, in Partibus Hispani-

Sem-

Semper in illis malis invocabat diabolum, Christum verò, & Matrem eius Mariam totis viribus blasphemavit. Et hæc sex mala rectè sunt contraria sex verbis in hoc ultimo puncto salutationis Mariae politil. f. *Fruitus, Ventris, Tui, Iesu Christus, Amen.* Sanctissimus Dominicus per Hispanias predicanus, audit de tanta illius pagani miseria in Compotella, ubi tunc prædicabat, veniens quod ad eū, sciens quod esse paganum, ait: *O fili, vis sanus fieri?* Cui ille. Ita Domine. Et Dominicus: *Ego Christianus, & mox eris in toto salu.* Hic paganus ille exclamabat, dicens: *Absit hoc à me, ut dimittam legem patrum meorum.* Non, etiam si debeneret habere omnia bona mundi. Cum igitur S. Dominicus nihil si proficeret cum eo, at ad eum rufus. *Fili,* scio duas cantilenas virtuosissimas, quas si centum, & quinqaginta vicius qualiter die decantavitis, in brevi totus eris curatus. Paganus ait: *Vi que dicere volo, dum tamen non fuerint contra legem meam.* Ad quem S. Dominicus sancta verboſitate, & fraude respondit. *O fili, hec carmina non sunt contraria divinae legi, immo sunt pro ipsa, nec sunt, que tibi repugnant, sed te potius adiuvant.* Cui Eliodatus: *Triplex haec iam dicere cupio dum tamen non fuerit de Christo vestro, & Maria.* Et Domini-

nico:

nus: *Carmina, inquam, illa & filii, qua dicam tibi sunt valde gaudiosa, fructuosa, & utilia contra omnia adversa, qua nos soli proficiunt in ore Pagani, & Iudeorum, quin à quounque dicantur, tandem semper retinent virtutem.* Sic igitur Sanctissimus hic Pater Dominicus decepit istum miserum paganum, ita ut ad votum Dominici dederit confusum. Docuit igitur B. Dominicus: cum orare *Pater noster ex integrō, & Salutationem Angelicam, celatis nominibus Mariae, & Iesu Christi,* explicite, quamvis in verbis positis habeantur impicitæ. Cum igitur Paganus ille caperet dicere illas cantilenas, & dicere se nescire retinere, Dominicus pro eo orans, eas protinus retinere perfecitissime, eundem fecit, dicens: quod in hoc posset perpendere quantæ virtutis essent tales cantilenæ, quæ ita in momento ei dederint scientiam, & perfectam memoriam, homini penitus ignaro. Itaque Psalterium illi Eliodatus copit psallere Virginis Mariæ, non tamen intentione Christiana: ino contraria omnino, & affectione mundana semper plus petendo salutem corporis, quam mentis. Mirare! S. Dominico si discedente, Paganus ille erans modo, quod dictum est, mox post comple-

tionem. Primi Psalterij sui, miram cœpit intus sentire iudicidatem, ac si Paradisi delitii intereset. Secunda autem die post Psalterij decantationem mox diuina virtute recepit vigorem membrorum suorum. Tertia die sub lecto suo inventus magnus thefaurum, & sic redimit, & in posterum, s. post susceptionem Baptismatis plurima ex illis fecit bona in Ecclesijs, & dominus pauperum. Nam ibi erant ultra centum millia aureorum antiquorum, eratque thefaurus absconditus vnius Regis Pagani. Quilibet autem aureus sex, vel septem valebat aureos modernos. Erat etiam ibi argenti quam plurimum in caverna subterranea quadrata, quam Eliodus sub strato suo in Tugurio, quod volens aptate suum locum, calu discooperuit. De quibus S. Dominico disponente plurima bella contra Paganos fuerant perfoluta. Quarto vero die post Psalterij perfolutionem. Dæmones, qui eum vexabant, clamando, & vilulando per aera, eum dimiserunt. Quinto die Domina nostra cuncta eius vulnera fanauit, dixitque ei, quod oportaret eum in fonte vita lauri, si optaret ab omnibus plenè curari. Sexta die dicto Psalterio suo, raptus fuit in visione caelesti, ubi vidit Sa-

ctorum gloriam, apparebatque ei, quod cuncta à Christo dijudicabantur, quorum plurimi ad damnationem perpetuam ibant, paucissimi ad gloriam deputabantur. Cum autem ipse cum alijs deberet accipere damnationem, aduenit Regina pulcherrima, quæ pro ipso oravit, ut illi parceretur. Cui Index, nunguan ait, iuste aliquid boni fecit, cui Domina. Imo Domine, nam sex Psalteria nobis decauerat. Cum hac illi Paganus vidiisset, postea ad se reverus, se baptizare curauit, & in Christum, & Mariam firmiter credit, & multa bona fecit, vitam in servitio gloriose Virg. Marie finivit, & sic ab eo assumptus est in celum. Amen.

CAP V VII.

De Cardinali quadam deo.

Inquit Virgo Maria.

O Dulcis Sponse exemplū tibi dico, de quodana Cardinali S. Dominici contemporaneo: qui prius fuerat socius Dominici in Scholis Oxoniæ, postmodum vero deo. S. Dominici, & familiaris erat, & ita eius meritis, & precibus Ordinem Cisterciensem intrauit in Hispanias. Hic

Hicigitur postmodum Card. S. Mariae Transtiberini factus; cum aliquando Roma Domini- nicum meum de Psalterio meo predicanterem feruētissimè au- diffit mirabiliter compunctus, & allectus fuitate fructuum Psalterij acerbito Dominico modum specialem illud orandi didicit. Talem. s. vi quinque- genam diceret ad honorem Incarnationis filii mei parvuli. Aliam ad honorem Christi Pa- ssionis, & misericordiam eum cō- passonis. Tertiam verò ad ho- norem septem Sacramentorum Ecclesie, quae derivata sunt à Christi Passione, & Incarnatio- ne, & ad honorem sibi de- votorum, & contra peccata sua, que in seculo commisit, & in officio tali, & dignitate propter varias occupationes seculares. Ipfam quoque primam Quinguagena diceret ad ho- norem, vt Deus daret ipse gratia- tiam bene vivendi, per Incar- nationem Christi. Secundam, vt daret ei benè mori per Chri- sti Passionem, & mortem. Tertiā vt donaret illi perfec- tè honorare Sacra menta, & signanter Sacramentum Eu- charistie, & Penitentiae in contritione, confessione, & satis- factione, vt sic non gustaret mortem sine perfecta, & de- vota perceptione Sacramento- rum, omniaque debabant fieri cum disciplinis. Et hos modos

me docente sèpius B. Dominici- cus prædicauit, qui sunt modi optimi contra omne malum, & pro omni bono. Sic igitur Cardille mox Sancti viri dic- tis obdiens, viribus totis co- pat dicere Psalterium, & con- fulere alijs prædicare. Tandem procurauit, vt in Ordine suo Cisterciensi à multis dicere- tur. Cum igitur post annos quinque (diabolo cooperante) contra Summum Pontificem penè vniuersi, vno animo cau- sa recuperandi Dominum In- periale (quibuldam Nobibus ad hoc populum Romanum incitantibus) insurrexisserint, ipsi- sum Summum Pontificem cū omnibus Cardinalibus fugere latenter cogigissent ad quoddam Castrum propè Romanam, iuf- quebantur eum, & obsidione fortissima valluerunt. Cum ergo alimonij carerent, & indi- dies deficerent, nimia potus, & ciborum penuria, vt multi Ec- cleasiaticorum summaegestate compulsi, carnes comedenter equorum, & mulorum fuorū. Praefatus Cardinalis se cum tota Ecclesia Romana, in tanto periculo cernens esse positum, confidenter Psalterium meum prædicauit omnibus in Castro inclusis, promittens eis, & affir- mans, quod si hoc dixerit, mox auxilium ad fore non dubitarent. A summo Pontifice vs- que ad minimum Castrum famu- lum

Tenam Sanctam illa hora re- cuperassent, si maniflissent con- stantes, & bellassent, sed con- filio habito, & desidentes, polle- vi. & oriam predictam ad pro- pria redierunt. Nam audierunt Soldanum cū omnibus Re- gibus suis, & infinita multitu- diue contra eos velocius pro- perare. Quid ultra? Cardinalis ille post hæc, in incep- to severavit sique ad finem vita- ri, qui admonitus, à me ipsa, per- dies 150, ante mortem suam maximam fecit penitentiam, iejunando, flendo, se discipli- nando, vigiliando, & peccata- sua confitendo. Sed contigit ei in fine trium dierum, quod os suum aperire non valeret. Cū igitur cuncti desperarent illū posse Eucharistianū suscipere, die tercia B. Virg. Maria illi apparuit, & manu Virginica lingua eius contigens, eidem & sensum, & Perfectum redi- dili eloquum. Ob hoc quo- que Sacramentis deuotissime suscepitis, in tantum fleuit in- sulceptione Corporis Domini filii Dei, vt nullus presentium, tantum unquam vidisset fleu- ab uno homino morti proximo. Nam oculi eius videban- tur quasi duo riuuli parvi aqua- stillantes. Cor verò eius pra- nimia contritione intus vehe- mentissimis agitabatur moti- bus, vt longius à cubili eius, sonus motionis cordis ipsius

S. per-

Penderetur. Mira res? Sic sanguinis filius ille salutis generare nimis agitabatur, & suspirijs iamnis pro peccatorum suorum contritione, & amore Christi, & desiderio celestis Curia, quod cor suum quavis plenum mero optime, & recenti est fractum, & contumum. Sicut cum fratre sanguine cordis per os emiso Spiritum inter manus filii Dei assistens efflauit, & ad gaudia aeterea ipso perducente perienit. Propterea d' viri Ecclesiastici, hanc historiam notate, & ad Confratram Psalterij Virginis gaudenter redite, vt per hanc ciues efficiamini Curiae Celestis. Amen.

CAPUT VIII.

De Alano Britanno Milite deo-

Miles quidam deo-
mine Alanus de Valle
Coloram Gallarum prope Dina-
num in Britannia, ibat ad ter-
ram Albigenium cum Comi-
te Montis fortis, & multi alijs
de Britannia ad expugnandos,
tempore quo B. Dominicus
ibidem contra haereticos spi-
tu bellando, prædicabat mira-
bilia de Psalterio Virginis Ma-
rie, per quod multo plures ad
fidem Christi, quam per qual-
cunque alias predicationes
convertebantur. Hic ergo deo-

lic-

heruntque eum ex causa singulari-
tatis coram Altari Vir-
ginis Marie ibident in Con-
ventu eiusdem Ordinis. Cuius
os, & amba manus propter
Virginis Marie Psalterium,
nimio splendore, & candore
post eius mortem ad modum
chrysalit clauerunt, ut in
modum rutili, boni, &
CAPUT IX.

De Bartholomeo Comite Italiae.

Vitae in Italia Comes quidam
Bartholomeus a nomine
potentia, virtute, & iniquitatibus
familiis, qui semel
confessus B. Dominico ibidem
predicanti, solebat autem eo-
fite magnis viris, & Docto-
ribus, forte propter lacrimam,
vel quandam orationem, qui ei
applaudentes, non quo ian-
ficiunt. Confessores magnorum
Dominicorum, & Principum,
pro dolorib[us] & factis suis ipsi-
sum minorem reprehendebant
cognovit se nunquam bene
fuisse confessum. Nam con-
sueverat dicere alij Confessori-
bus, nisi tantum spuma
suorum peccatorum (ut multi
nunc faciunt) Beatus autem
Dominicus, qui hanc special-
lem gratiam a Deo habebat,
quod omnium sibi consitentiū
conscientias, & peccata omnia,
& eorum gratias cognoscet,
secatib[us], & clarissime

Ss 2 lare,

lare, quam univ ersale, & i 50 eius horribilia. Quartum nigrum, designans infernum, & eius i 50 generales poenas. Quintum aureum, designans gloriam Paradisi, & eius i 50 gaudia generalia. Alia, autem quinque grossa signa, quae fieri curarunt, propter secundum se tota erant. Primum fuit imago Crucifixi, designans Christi Passi onem cum i 50 fructibus eiusdem nobis inservientibus. Secundum imago Mariæ, cum Christo, designans Christi Incarnationem habentem i 50 gaudia Virginis Mariae. Tertium fuit anulus, designans desponsationem Mariæ Virg. cum Deo Patre, & per ipsam animam devote cum Deo, que habet etiam totidem præmialium. Quartum fuit agnus designans Dei misericordiam praestandam omnibus Psalterium Mariæ Virg. orantibus i 50 globos. Quintum fuit lapis ad modum Solidis cum multis radis, habens Christi faciem ad modum Veronice, designans i 50 benedictiones, que provenient Beatibus ex Christi clara visione, & signantes Psallementibus hoc Psalterium Virg. Mariæ. In tertio autem seculo erant alia, quinque grossa signa admiranda significacionis. Primum fuit ad modum pomii pulcherissimi, designans i 50

fructus Paradisi, qui dabuntur Psalmentibus hoc Psalteriu. Secundum fuit quoddam poculum vacuum ad modum alabastri, in quo intus erant Sanctorum reliquie, designas i 50 auxilia, que dabuntur Psalterium orantibus. Tertiū fuit ad modum clavis, designans, quod claves Inferni elogabantur a talibus, & claves celorum i 50 modis cum thesauris celorum illis conseruantur. Quartum fuit denarius, in quo fuit Nomen Iesu, designans Sanctam Eucratiam, cum qua decedent Ora-tores Psalterij Virg. Mariæ. Quintum fuit quadratum intus vacuum ad modum alabastri facium, & designans Sacra menta Ecclesiæ, quibus anima inungitur, & in his sunt i 50 beneficia, secundum hominis quindecim potentias multiplicatas per decem Dei mandata, & totidem merita, & præmialia, alibi dictum est expressius. Sic itaque Comes iste infra annum tantum profecit, ut diabolus sibi inuidenter, & inimicantem, & eum vigilare volentem, cum iam veterius resistere non valeret, proximo Psalterio suo ad collum diaboli, ipsum ad nutum suum captivum traheret. Quem ad terram deiciens, & pedibus proculcans, claman tem, & horribiliter vlu-

tem

tem, cum promitteret, is, se nunquam ei nocitum, dummodo iam eum abire permittet, & eum ad placitum dimittens nunquam ad eum redit. Videns præfatus Comes virtutem Psalterij gloriose Virg. Mariæ, per quod sic diabolus ardauerat, cum habere quodam Castrum pulcherrimum inhabitabile omnino propter demonia ibidem inhabitantia, horribiles insolentias facientia, fecit ibidem in paixibus, & camenis per totum Castrum patriloquia multa depingi. Et si deemones more solito de nocte venientes, & horribiliter vluantes, ingredi de certè nullatenus ausi sunt. Tandem autem Dominiana nostram rogauit, ut gaudium aliquod ecclæstie sibi dignaret ostendere. Paulus post cum deo rorundum Psalterium suum legeret, vidit Angelum Dei de manibus ipsius patriloquium ex i 50 lapidis pretiosiss accipiente, & in celo cum gaudio magno deferente, quod dabit B. Virgini. Moxque illud in manus eius, isti i 50 lapides erescabant in montes lapidum pretiosorum, ex quibus ipsa construebat Palatium magnitudinis, & pulchritudinis pro tempore infinitum. Quod videns Bartholomæus, statuit apud se, non iam viuum tan-

CAPUT X.

Quam vilis sit solum portare
Psalterium Maria Vir-

ginis.

Rex quidam magnus volebas familiam suam inducere ad orandum Virg. Mariæ Psalterium, & portabat in zona sua magnum patriloquium, quod tamen non orabat. Sic videntes vniuersi Regem suum hoc portare, fecerunt & ipsi similiter, & quod magis est illud orabant. Quid amplius? Rex iste raptus ad Iudicium Dei, se pertrahi sibi videbantur, condemnandis ad tormenta inferni, quoniam vix boni aliquid fecerat, sed mala plura in bellis rapi- nis, blasphemis, superbia, gula, & sic de alijs perpetraverat. Cumque contra eum datur sententia damnationis, Virgo Maria adiuit, dicens, se habere pro eo aliquid boni, simul porrexit in me-

diu

dium illud *Pater noster*, quod Rex iste portaret, non tam unum ipsum oraret. Itaque in statu ratione posita mala lumina, & de parte alia Patrioquiniam suum. Mirare? Tunc demones, contra Viag. Mariam ferentes, & blasphemantes, corporib[us] humanae partem statuerat velle gravare, dicentes, *Maria insiste fecisti illi qualitatem. Quid plus?* Converba Maria ad Regem, ait: *Ecce tibi imperatus a filio meo: propera illud medicum servitorum quid exhibui mibi, ut redreas ad vitam & ad statu[m] de parte tua apponas.* Interim Rex in domu mortuus iacebat ad sepulturam mōx effundens. Et ecce subito cunctis videntibus surrexit, & ait: *O benedictum sit Psalterium Virginis Mariae, per quod sum liberatus a damnatione gehennae.* Itaque in cunctis emendatis, nec nunc de cetero Psalterium Mariæ portauit: verum etiam devotissime oravit. Itud putatur accedisse, cuius Regi Hispanorum, tempore S. Dominici Predicatoris.

CAPVT XI. in
De R. Pe. Er. Petro. Chartusiano
omnibus Priori. ut nunc
P[ro]mam Chartusianam, quae
est sita in Diocesi Graz
muth

Dominus ait: *Sunt inquit, quindecim orationes dominica exhortativa, quæ à cunctis repugnantibus valent liberare. Vnde ergo, & prædicta salterium meum, & cum tuis perora; & vox senties auxilium meum.* Quæ autem sunt hæ virtutes tam mirabiles, & quanta patuit in effectu. Nam cum hoc prædictum esset, rediens ad terram suam infra breve tempus, vniuersi corruerant hostes, raptiores reddiderunt ablati, Religiosi ipsius convaluerunt in cunctis: Ita tantum vice alia raptores pro præda intrantes eorum agros, & vineas, ac Monasterium: subito facti sunt furiosi, aut Dæmoniaci, vel paralyti resoluti, vt non possent exire nec, se movere de loco, nisi pœnitentia facta, & petita cum humilitate ab eodem Priore indulgentia, qui tamen erant plurimi quingeni equites. Hæc narrat Iohannes de Monte, qui afferit Chartusianem hunc, carnalem fuisse cognatum suum.

CAPVT XII.

De Chartusiano vidente Iesum iratum orbi telis feriendo,
ni B. V. intercesserit.

Sequuntis exempli non auctor est Alanus, sed eius

Collector, seu transcriptor posthumus, id hoc inferuit, occasione Carthusiani, accidit, que recens anno 1479. quo exeuente hic liber impreflus est: Alanus quatuor annos fatis perfuncto.

Carthusianis quidam gloriosissimæ Dei genitici, valde devotus, & amabilis erat, eo quod singulis diebus temporibus congruis Psalterium gloriissimum semper Virginis Mariae cum certis meditationibus eidem devote diceret. Quam obtem quadram vice, dum post horam completorij, eius Psalterium, cum suis meditationibus valde devote compluisset, illico oculi eius somno gravantur, & in Spiritu aliquandiu raptus, ductus est in regale, ac solemne Palatium, ubi vidit maximam turbam, varijs ornamentis ornatam.

Inter cetera visit Regem cunctis decoribus redimitum, cui infiniti affluerunt famulætes. Ipsa etiam astigit. Regina venustissima à dextris eius, tenens dexteram Dei plenam, igitur, & flammeis telis, qui ad modum iaculaturi defuserint terram manum leparat. Ad quem Regina: *Noli, ait, mihi amantisime, noli, sed parce miseri peccatoribus, ut penitentia agant.* Tunc Rex ait Reginæ: *Nonne iustus in omnibus vijs*

mais appeller? Cū ergo non iusta-
tiam operer? Nonne vides quid
mundus agit? Nonne iniquitas in
omni status primatum tenet? Tu
igitur noli impeditre iustitia ope-
ra. Cui Regina: Verum factum est,
mi amansime fili, sed nonne
misericordia super omnes calos
elevata est? Et id misericordia
negare non poteris. Nonne scrip-
tum est: Cum iratus facis mis-
ericordia recordaveris? Relpon-
di Rex: Verum dicas, quia mis-
ericordiam volo, & non rigidam
iustitiam, sed misericordiam ne-
mo petat; ergo iustitia recte ope-
ratur. Respondit Regina: li-
cer homines in sericordiam non
polluent, optant tamen, ut eius
tributatur. Et nos! carnem hu-
manam ex corrupta materia pro-
pagatam, idcirco semper magis
tendit in corruptionem, quam in
perfectionem. Et quia resurget
non poteris, nisi mediante tua-
miae gratiarum. Idcirco ego, quae
Mater misericordia, & gratia-
rum dico, quam negare nequa-
quam potero, quia plena sum, quā
plentitudinem ante tui concep-
tionem Angelus mihi annuntiavit,
inquiens: Ave Gratia Plena Do-
minus tecum. Eadem igitur
gratia, plenitudinem in misericor-
dientibus effundam. Et hanc omni
mibi petitionem exaudiere velis
poteris. Respondit Rex matris: Pe-
re, & filius nihil tibi negat. Tunc
Mater Regina ait: Quamquam
mi fili totus mundus a capite o-

gram; qualemque etiam
sanctas à maiore, & que ad minor
rem, & quamvis ea Catholica
S. Ecclesia valde pericitetur, &
cinqunquaginta membris, regatur
Nibilominus ego Mater graciarū
vnam gratianculam in mundum
tamquam dulce electuarium offun-
dam, ut quicunque sumpserit, &
debito modo ventur, integrè cu-
rentur. Et adiecit. Regina di-
cens: Ecce et hic homo, qui me
speciali servitio in tribus Quin-
quagenis, Ave Maria, & quinde-
cim Pater noster, loco Psalterij
venerari solet, & in eis meam
Conceptionem, Incarnationem
tuam, Nativitatem tuam, Huma-
nitatem, Vitam, & Passionem
tuam, me amque compationem
usque ad tuam Mortem; & insuper
de gaudio tua Resurrectione, mor-
ditari de votè solet. Nam igitur
peto, ut quicunque meum i Psal-
terium cum his meditationibus de-
votè ad me flexis genibus compe-
tentis temporis deserit, ut ille sal-
ve sit, & nulla mala morte me-
riatur, neque alio aliquo periculo
deprimatur, O tuam indignatio-
nem ab eo avertas, queso. Tunc
Rex depositis ignitis, & flam-
meis telis, amplexus est, Re-
gina dicens: Tu Mater aman-
tissima, non est fas tibi negare
salutis fuerexordia. Quicunque
igitur ea sic, ut peris deus! fine
culpa mortali implenerit a me
misericordiam, gratiam, & vitam
eternam consequenter. Et conuen-

tissima; quibus si quis meus ins-
titus, nolis famulus, in cuius Psalterij
servitio, & eiusdem meditatio-
nibus tibi famulantibus praues-
cis eandem eis beniguo favore
indulgere poteris. His dictis Re-
gina Regem amicissime fest
amplexata, & humiliter, ini-
clinans, iterum residet apud
Regem in sedis deaurata, multis
admirabilibus. Choris Sanctorum.
Et statim reducitus est
Spiritus huic bonisim ad corpus.
Qui quidem bonis
vir, quasi graui somno sopor-
atus, evigilabat, & hanc vi-
sionem nobis vocabat. Ete-
ce hora matutina, cum iam
iterum complexisse, prius
Quinquagenam Psalterij glo-
riosa Virginis Mariæ cum
conficiens meditationibus, ap-
paruit ei B. Virgo Maria visi-
bilitate in maxima claritate.
Quavis Fratelli valde tur-
batus est. Qui B. Virgo Maria
dixit Amice, ne pateras, sum in
quit illa. Regina ait: quam haec
modi in spiritu vidisti! Ecce
dixi tunc Regem potentem te-
ignita, & flammam tenem, vi-
disi, & me tenentem eius me-
num paratum iudicari ea in ter-
ram. Tu igitur diligenter sus-
culta, & qua mandavero imple-
plures tecum salvabis, qui
aliis valde periclitarentur. Per
teles ignis, & flammam, quae
vidisti in manu Regis fuerum
designata diversa plaga, horribilis
tis, quibus si quis meus ins-
titus, nolis famulus, in cuius Psalterij
servitio, & eiusdem meditatio-
nibus tibi famulantibus praues-
cis eandem eis beniguo favore
indulgere poteris. His dictis Re-
gina Regem amicissime fest
amplexata, & humiliter, ini-
clinans, iterum residet apud
Regem in sedis deaurata, multis
admirabilibus. Choris Sanctorum.
Et statim reducitus est
Spiritus huic bonisim ad corpus.
Qui quidem bonis
vir, quasi graui somno sopor-
atus, evigilabat, & hanc vi-
sionem nobis vocabat. Ete-
ce hora matutina, cum iam
iterum complexisse, prius
Quinquagenam Psalterij glo-
riosa Virginis Mariæ cum
conficiens meditationibus, ap-
paruit ei B. Virgo Maria visi-
bilitate in maxima claritate.
Quavis Fratelli valde tur-
batus est. Qui B. Virgo Maria
dixit Amice, ne pateras, sum in
quit illa. Regina ait: quam haec
modi in spiritu vidisti! Ecce
dixi tunc Regem potentem te-
ignita, & flammam tenem, vi-
disi, & me tenentem eius me-
num paratum iudicari ea in ter-
ram. Tu igitur diligenter sus-
culta, & qua mandavero imple-
plures tecum salvabis, qui
aliis valde periclitarentur. Per
teles ignis, & flammam, quae
vidisti in manu Regis fuerum
designata diversa plaga, horribilis
tis, quibus si quis meus ins-
titus, nolis famulus, in cuius Psalterij
servitio, & eiusdem meditatio-
nibus tibi famulantibus praues-
cis eandem eis beniguo favore
indulgere poteris. His dictis Re-
gina Regem amicissime fest
amplexata, & humiliter, ini-
clinans, iterum residet apud
Regem in sedis deaurata, multis
admirabilibus. Choris Sanctorum.
Et statim reducitus est
Spiritus huic bonisim ad corpus.
Qui quidem bonis
vir, quasi graui somno sopor-
atus, evigilabat, & hanc vi-
sionem nobis vocabat. Ete-
ce hora matutina, cum iam
iterum complexisse, prius
Quinquagenam Psalterij glo-
riosa Virginis Mariæ cum
conficiens meditationibus, ap-
paruit ei B. Virgo Maria visi-
bilitate in maxima claritate.
Quavis Fratelli valde tur-
batus est. Qui B. Virgo Maria
dixit Amice, ne pateras, sum in
quit illa. Regina ait: quam haec
modi in spiritu vidisti! Ecce
dixi tunc Regem potentem te-
ignita, & flammam tenem, vi-
disi, & me tenentem eius me-
num paratum iudicari ea in ter-
ram. Tu igitur diligenter sus-
culta, & qua mandavero imple-
plures tecum salvabis, qui
aliis valde periclitarentur. Per
teles ignis, & flammam, quae
vidisti in manu Regis fuerum
designata diversa plaga, horribilis
tis, quibus si quis meus ins-
titus, nolis famulus, in cuius Psalterij
servitio, & eiusdem meditatio-
nibus tibi famulantibus praues-
cis eandem eis beniguo favore
indulgere poteris. His dictis Re-
gina Regem amicissime fest
amplexata, & humiliter, ini-
clinans, iterum residet apud
Regem in sedis deaurata, multis
admirabilibus. Choris Sanctorum.
Et statim reducitus est
Spiritus huic bonisim ad corpus.
Qui quidem bonis
vir, quasi graui somno sopor-
atus, evigilabat, & hanc vi-
sionem nobis vocabat. Ete-
ce hora matutina, cum iam
iterum complexisse, prius
Quinquagenam Psalterij glo-
riosa Virginis Mariæ cum
conficiens meditationibus, ap-
paruit ei B. Virgo Maria visi-
bilitate in maxima claritate.
Quavis Fratelli valde tur-
batus est. Qui B. Virgo Maria
dixit Amice, ne pateras, sum in
quit illa. Regina ait: quam haec
modi in spiritu vidisti! Ecce
dixi tunc Regem potentem te-
ignita, & flammam tenem, vi-
disi, & me tenentem eius me-
num paratum iudicari ea in ter-
ram. Tu igitur diligenter sus-
culta, & qua mandavero imple-
plures tecum salvabis, qui
aliis valde periclitarentur. Per
teles ignis, & flammam, quae
vidisti in manu Regis fuerum
designata diversa plaga, horribilis
tis, quibus si quis meus ins-
titus, nolis famulus, in cuius Psalterij
servitio, & eiusdem meditatio-
nibus tibi famulantibus praues-
cis eandem eis beniguo favore
indulgere poteris. His dictis Re-

Considerans deuotus vir
rem gestam, & negotium Re
ginae sibi commissum, docuit,
& scripsit quantum potuit,
emittens scripta sua ad di
versa loca, quibus tam spiri
tuales quam seculares se em
pare possut, ut misericordiam,
& gratiam in praesenti, & glo
riam in futuro consequi va
leant. Amen. Retulata sunt
huc huic Parti Carthusiensi in
die Annuntiationis glorioissi
mae Virg. Mariae hora Com
pletoria. Anno Incarnationis Dom
ini M. C. L. X. Tunc agitur
de aliis omniis vestigia.

CAPVT XIII. *De aliis vestigia.*

Gratiam Deo. Calitibusque usq
ue pellitervimusq; penditur.

Quidam de Patribus, qui
obierunt anno 1430. in domo Treurensi
Carthusiensis Ordinis in Iceni
psis reliqui, qualiteronti ill
orum, qui se in Rosario exerci
tante confuerunt, deductus fuit
in spiritu visus ad coelum
empyreum, ubi inter multa
arcana vidit, & audiuit, etiam
clarissime vidit, quod idem
Rosarium presentabatur. Al
titissimo, & quod B. Virgo Ma
ria; cum Virginibus suis, &
omnibus Angelis, & Sanctis vni
versis ab Adam, & que ad illud
tempus accesserant, & Om
nipotenti Deo gratias ege
runt, & benedixerunt pro san
ctis exercitijs, quae sunt circa
illud Rosarium in celo, & in
terra. Et orauerunt pro cun
ditis Religiosis, & deuotis ho
minibus, qui se in illo exer
cent, ut gratia, & pax eis ad
iungatur in terris, & gloria
accrebat in celis. Idem vidit,
& audiuit quod praediti omni
nes Sancti, & Angeli Dei ip
sum Rosarium deuotissime
decabant cum suis meditationis
bus, addentes ad quampli
bus meditationem, seu clau
silam ibi additam *Alleluia*, ju
cundissimo cum cantu. Quo
cundissime etiam nomen B. V. Ma
riae ibi nominabant humiliter
se inclinabant. Ad nomen ve
ro Iesu Christi gemma deuo
tissime singuli flecebant,
iuxta dictum Apostoli: In no
mine Domini nostri Iesu Christi
enme gressus fleuerunt caelestium,
terrestrium, & infernorum. Di
ctum fuit etiam illi clara, &
aperta vox, quod quoties quis
dictum Rosarium compleveret,
cum suis meditationibus ad
iunctis toties plena percipie
ret omnium peccatorum, re
missionem. Vidi etiam innu
meras pulcherrimas lucidissi
mas immutacecibiles odore
ras coronas, quae reservantur
hinc, qui se deuote exercent in
codem. Et toties additur illi
huiusmodi corona in celo,
quoties quis fertum huiusmo
di

di ad laudem Dei, & eius ge
nitricis dixerit. Idem Pater no
stru, sed plures aliquando
vna die gaudia caelestia vidit
& audituit. Et quandoque
etiam in corpore consolato
rem magiam, ac confortatio
nem percipere solebat, secundu
m quod le in ipso Rosario
deuote exercebat. Et li
cer le in suis scriptis non no
minavit ipsum; tamen eundem
qui hoc scripsit, fore minime
dubitamus. Talis enim con
versationis fuit inter fratres,
tante deuotione, patientia,
literatura, gracie, & fortitu
dinis etiam in corpore licet rati
gide vixerit, & per cunctis
caeteris merito huiusmodi
meruerit habere revelationes.
Sicut tamen eadem, que diu
nitus cognovit, prudenter oc
cultare scivit, ut commun
Fratrum conversationi non
offenderet singularitarum, sed
solitarius, & consolatus cum
quis existeret.

CAPVT XIV. *De aliis vestigia.*

Pulchra vista B. Mariae sponso
novello Mariae Virginis

Fatua.

multa videntur.

Quidam deuotus Beatissi
mae semper Virg. Ma
riae, in Piattero, in
quodam festo Magno Virg.
Marie fuit rapta. verasiger ad

Tt 2 quod

supernas. Videbaturque sibi
quod ex omni parte voces au
direntur terribiliis in clam
ores vindictam, vindictam, vin
dictam, de habitantibus in terra.
Post istos autem cernebat,
quod è celo erumperent tan
quam flumina ignea supra
terram habitatores. Ulisseque
pari, hominum innumarabilis
multitudo ad clamorem
autem pereuentium ceteri ce
pererunt clamare pro auxilio.
Subito de celo aduenit nauis
sydera, stellis ornata, multi
que alii alibi alata, & hoc per
acta cerebatur modo de
super tecta. Erat autem tanta
magnitudinis, & inaumeri in
cam intrare potuerunt. Quid
vita? Cernebat L. de parte
vna nauis, & L. de parte alia,
& L. supra tectum, qui cum
vix aquam infundebant, ex
tinguentes horribilis flumen,
quod ardebat incendium. At
in capite nauis tanquam Pa
tronare residebat quedam Do
mina, tam misibilis, ut sitim
explicabile. Iris Dei ambie
bat hanc illam Porta Regi
ne hominibus pericitantibus,
sic ait: Omnes filii hominum
ad me confluget, ne presenti in
hoc diluvio perireatis. Et sicut du
do mundus a diluvio petrato
rum est liberatus per Salutatio
nem Angelicam, sic & nunc ve
nite ad me per eandem salutatio
nem. Quid amplius? videbatur